

ѣждь да ѣдѣ, разумѣи да разумѣе, повеснѣи да повеснѣе, и проч.

(37) Тѣмъ двѣте наклоненія желателно то и подчинително то, ѡсвѣнь тобѣ непредѣланое время що сѣ ѣзложи на редѣтъ, нематъ други различни времена ѡтъ ѣзвѣтелно наклоненіе, но токмо що се ѣзображѣватъ, желателно то оубо съ частицы те да дадѣ бѡгъ да, да бы дѣлъ бѡгъ да, данѡ дадѣ бѡгъ да, и сѣмо данѡ, и со сществѣтелныатъ глагѡлъ самъ, си, ѣ. ѣ подчинително то со съ частица ѣко, и да, и со сществѣтелныатъ глагѡлъ, н. п.

ѣ. { да бы дѣлъ бѡгъ да дѣмамъ, { данѡ дѣмамъ,
 { да бы дѣлъ бѡгъ да дѣмашъ, { данѡ дѣмашъ,
 { да бы дѣлъ бѡгъ да дѣма. { данѡ дѣма.

м. { да бы дѣлъ бѡгъ да дѣмаме, { данѡ дѣмаме,
 { да бы дѣлъ бѡгъ да дѣмате, { данѡ дѣмате,
 { да бы дѣлъ бѡгъ да дѣматъ. { данѡ дѣматъ.

Тѣко и ѣко дѣмамъ, ѣко да дѣмамъ, ѣко продѣмамъ и въ сѣчки те времена непремѣнно като ѣзвѣтелно то наклоненіе по сѣчки те времена, съ тобѣ токмо различіе що ѣматъ предъ сѣбе предѣзложенны те частицы. И затѡ не сѣ писѣха ѡсѡбни примѣри за нѣхъ со сѣчки те числа и лица, зашѡто сѣкой мѡже